

rò Diploma istud si non unice saltem præcipue
est, quantum judico, in id confectum, circa con-
finia (nisi fallor) duodecimi & tertiidecimi seculi,
quo tempore Urbis Vestræ felicior pristino status
invidos Cœnobii oculos cæpit urere, ut specioso
antiqui juris prætextu partæ non ita pridem liber-
tati vis fieret, & in Brigantini vicem Cœnobium
Urbi imperaret. Plane quemadmodum imma-
nis ille equus olim in Trojæ *fabricata est machi-
na muros*. Nec fanè deest, fateor & ego, color
juris: si Diploma à Ludovico sit Imperatore con-
ditum, in universam insulam, adeoque & in Ur-
bem Vestram Cœnobio saltem quondam impe-
rium competiisse. Saltem, ajo, quondam. In-
eptus namque est & iniquus Cœnobii conatus,
obtentu illius Diplomatis vincere velle, etiam o-
mini post tempore hucusque jus illud priscum fu-
isse atque esse integrum. Quis enim ignorat, ut
aliarum omnium rerum ita & jurium magnam
esse vicissitudinem? Ac proinde neutiquam fas
esse, sola veterum tabularum vi prisca quæque
sibi vindicare, si non eorundem possessio manse-
rit reliqua. Liquidissimè autem non semel jam
du.

